

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

Cap. I. Argumentum, Ratio, & partitio scriptionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

LIBER I.

*De prima Linda Mariana, & Religionis Chri-
stianæ, per eam in Prussia efflorescentis,
origine; Rebusq; ad Annum Do-
mini circiter M D XX.
gestis.*

CAPUT I.

Argumentum, Ratio, & Partitio scriptiois,

DE REBUS DEIPARÆ VIRGINIS LIN-
DENSIS, splendore, & magnitudine suâ
eximiis, temporū tempestatumque mirâ
varietate florentissimis; gentium, popu-
lorumque cultu, religione, & famâ celeberrimis, o-
mni denique DEI & cœli in eum locum, locique san-
ctimoniâ fruente, clementiâ, benignitate, prope que
quotidianâ beneficentiâ, lætissimis ac prorsum admi-
randis, scripturo; omnino fuisset optandus, adeoque
curandus, & calamus, & stylus par. Sed à me,
qui supra majorum imperia atque authoritatem,
singulari duntax at in magnam DEI MATREM
pietate, ad scribendum impellor, nemo calamum, aut
cælitus inauratum (qualis divo Hildeberto divina
commentanti, ut non nisi aureos exararet caracte-
res, obvenerat) aut argenteum (qualem Justus Li-
psius, ad Divæ Hallensis Aram, grati, devotique lem-
per animi ergò, consecravit) meritò requirat. Satis
ego me partibus defunctum: meis arbitrabor, si &
A

piorum

piorum votis utcunque respondero, & cum obscurissimis rerum primordiis, tum maximis deinceps incrementis, vel tantillum addidero lucis. Quantum enim vota piorum omnium attinet, eò jam usque processerant, ut non tam precibus, quàm quotidianis propè convitiis Historia Deiparæ Lindensis passim efflagitaretur. Tamen si enim tringinta circiter ab hinc annis, Michaëli Ciaritius quem ego multò antè, Archipresbyterum & Parochum Allenstemi puer veneratus eram, non pauca singulari libello (qui Anno MDCXXVI. Brunsbergæ prodiit) complexus erat; quia tamen & liber ille vix, ac ne vix quidem haberi jam potest, & si haberi, aut etiam recudi potest, de rebus tamen, quæ consecutis deinceps annis evenerunt, referre nihil omnino poterit; necessarium idcirco fuit, & ipsa rerum initia paulò reordiri altius; & tum vetera quædam accuratiùs explicare; tum, quæ deinceps acta sunt, non ampliùs silentio involvere. Jam verò, quantum ad ipsam rerum originem & primordia spectat, ingemiscendum profectò est; quod neque ad eruenda illa vetustatis rudera, neque ad restot seculorum decursu postmodum gestas, quisquam mihi aut Aristophanis aut Cleanthis præferre lucernam possit. Quot sunt, quos ego quidem, cum alibi, tum in Prussia, sive per litteras, sive coràm appellavi eruditione doctrinaque illustres viros! neque tamen ullus, ad istam antiquitatis caliginem, vel tantillum afferre lucis potuit? Quò magis, etiam illis, ex æquo & justo, oboriatur in eos indignatio, qui, cum Linda Mariana, quemadmodù lib. 2. patebit, omnia pariter, antiquitatis historiæque monumenta, sacrilegè demo-

demoliti unà sunt! Mihi verò verendum insuper erat, ne Andabatarum, ut ajunt, more, in præsentè stadio decurrerem. Quod ne fieret, quotquot de rebus Prussicis, de quæ B. V. historia, etjam aliunde; non sine cura & labore, consequi licuit libros, haud oscitanter excussi; omnem quæ movi lapidem, ut tum ea, quæ è tanta oblivionis aut vetustatis caligine produxero; tum quæ nostrâ, aut proximâ majorum ætati gesta memorabo, non meras omnino tenebras, sed aliquam pio lectori lucem, DEO verò & Magnæ DEI Matri suam; quod unicè voveo, proferant laudem. Qua etjam de causa, opus hoc quinque in libros partior; ut præter miracula, & mira, quæ quotidie propè effulgent, DEI in mortales beneficia, *Primus* ipsam Lindæ Marianæ originem & primordia, res quæ ad Annum M. D. XX. per aliquot secula, gestas, vestiget: *Alter* verò miserandam Lindæ, & sacelli Lindensis, per impiissimos mortales, excidium, atque ruinam juxta, ac mirandam populi Christiani, in loco solis ruderibus, hoc est, relictis Hæreticæ immanitatis vestigiis illustri, pietatem ac religionem prosequatur. *Tertius* continebit difficilem prorius, neque tamen infelicem, sacelli ejusdem, integro propè seculo deserti, instaurationem. Jam verò *Quartus*, exponet, quò pacto idem Deiparæ Virginis Lindensis Sacellum, unà cum adjacente fundo, ad Collegii Resseleiensis Societatis JESU curam possessionem quæ, jure devolutum, quotidianâ populorum undique confluentium, pietate & religione magis ac magis efflorescat. *Quintus* denique (qui mihi sub manibus natus est) ea beneficia, quæ hoc duataxat quinquagesimo quinto

supra millesimum sexcentimum anno vel præstita,
vel cognita consignataque sunt, complectetur. *Da
mibi, Ô DIVA* (lubet enim verbis præeuntem Lipsium
(a) sequi) quam præsentem animo contemplor, quod piè
sanctèq; institi, ritè & feliciter exsequi; nomini & cultui
tuo propagando; pietati & sanètimonia augenda; quos duos
profiteor huic scriptioni fines esse præfixos.

CAPUT II.

*Obscuriora Linda Mariana primordia, perenni omnium populorum religione
& cultu, redduntur augustiora.*

Vix est, aut unquam fuit populus, regnum, vel
Resp. quantumvis magna, cujus origo & primor-
dia, ob ipsam quoque antiquitatem non fuerint ob-
scuriora. Et quid aliud censeas de urbibus, aut certis
urbium, ne dicam oppidorum, privatarum vé ædium,
aut ædicularum originibus? Quid Nilo Fluvio, sive
amplitudinem, sive ejus ubertatem spectes illustrius
& quid fontibus ejus obscurius? Ad hanc diem Nili
primus fons inquiritur. Nili instar decurrunt augustæ
rerum humanarum fortunæ atque vires; quò magis
se ante oculos jactant, eò obscuriores habent ortus.
Interim datur hæc venia antiquitati (inquit sub. exor-
dium historiæ Livius) ut miscendo humana divinis, pri-
mordia urbium augustiora faciat. Nobis tamen, neque
licet, neque, si licuisset, ullo modo lubet, quidquam
sive divini sive humani, quod à veritate vel mini-
mum dissonet, hîc admiscere. Neque enim, ut cum De-
ctore Gentium (b) loquar, veritas DEI, in meo mendac-
cio, abundabit in gloriam ipsius. Proinde jam nunc, ad
ipsam

(a) *Hist. Hallen. cap. 2.* (b) *Rom. 3. 7.*